

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการแพทย์และกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2544). คู่มือกลุ่มฝึกทักษะป้องกันการ
กลับไปติดยาซ้ำ. กรุงเทพฯ. กรมสุขภาพจิต.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2543). คู่มือกลุ่มบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตสำหรับ
นักเรียนที่มีพฤติกรรมใช้สารเสพติด. กรุงเทพฯ. กรมสุขภาพจิต.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2543). รายงานการประชุมวิชาการสุขภาพจิตปี 2543
สุขภาพจิตคือด้วยอีคิว. 66-90.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2543). อีคิว: ความฉลาดทางอารมณ์, 30-31.
- กองประสานการปฏิบัติการบำบัดรักษาผู้ติดยา และสารเสพติด. (2543) คู่มือแนวทางการดำเนินงาน
งานแก้ไขปัญหาคาการระบาดของยาบ้าด้านการแพทย์และสาธารณสุข.
- การป้องกันและบำบัดยาเสพติด. (2536). คู่มือการบำบัดยาเสพติด. กรุงเทพฯ: เอกสารเผยแพร่
01/2536 สำนักงานอนามัย กรุงเทพมหานคร.
- คมเพชร นัตรสกุล. (2542, กรกฎาคม - สิงหาคม). ความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ ปัจจัยส่งเสริม
ความสำเร็จในชีวิต. จัดหางานปริทัศน์, 4 (4), 30 - 32.
- คณะกรรมการพัฒนาแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์. (2543). การพัฒนาแบบประเมินความ
ฉลาดทางอารมณ์สำหรับประชาชนไทย อายุ 12-66 ปี. กรุงเทพฯ. กรมสุขภาพจิต.
- จงรักษ์ อินทร์เสวก. (2539). ผลการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง
ต่อการเพิ่มระดับการควบคุมตนเองและการลดการติดยาเสพติดของผู้ติดยาเสพติดที่
เข้ารับการรักษาในระยะถอนพิษยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จอม ชุ่มช่วย. (2540, กรกฎาคม) ความฉลาดทางอารมณ์. การศึกษาปฐมวัย, 1 (3), 56-62.
- จินตนา เพียรพิจิตร. (2542). การพัฒนามโนภาพแห่งตน โดยการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- จันทร์รัตน์ ยี่รัฐศิริ. (2536). ผลของการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง ที่มีต่อพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัตนาทิเบศร์ จังหวัดนนทบุรี.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ฉัตรฤดี สุขปลั่ง. (2543). ผลของบุคลิกภาพและเซาว์อารมณ์ที่มีต่อคุณภาพชีวิตของการให้บริการตามการรับรู้ของหัวหน้างานของพนักงานส่วนหน้าของโรงแรมชั้นหนึ่งในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชยาพร ถีประเสริฐกุล. (2535). ผลการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ช่อตัดดา ขวัญเมือง. (2542). การศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง. สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ชาญคณิต ก. สุริยมณี และคณะ. (2539). รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการลดการติดยาซ้ำของวัยรุ่น. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ กรุงเทพฯ.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2528). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: เจริญผล, 2538.
- แดนเนยถ โกแมน. (2540, ธันวาคม) ไอคิวของอารมณ์. ริดเดอร์ไคเจสท์, 61-65.
- ทศพร ประเสริฐสุข. (2542, กรกฎาคม - สิงหาคม). ความฉลาดทางอารมณ์ วารสารพฤติกรรมศาสตร์, 5 (17), 19 – 35.
- ทิพย์วัลย์ สุทิน. (2542). การเสริมสร้างและพัฒนา E.Q. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง ความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์. กรุงเทพฯ. สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.
- เทอดศักดิ์ เฉลยคง. (2541, ตุลาคม). จิตวิทยา: พุทธศาสนากับอีคิว. พีเพิลรายปักษ์, 10 (107), 84.
_____. (2542). ความฉลาดทางอารมณ์ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : มติชน.
_____. (2542, มกราคม). ความฉลาดทางอารมณ์สู่สติปัญญา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มติชน.
- นิตยา คชภักดี. (2542, กรกฎาคม - สิงหาคม). EQ. กับความสำเร็จในชีวิต. ไสฟ์แอนด์แฟมิลี, 4 (38), 109 – 112.

- นิพนธ์ วีระสุนทร. (2521). การสำรวจทัศนคติของบุคคลในครอบครัวที่มีต่อยาเสพติดและผู้ติดยาเสพติด. ปรินญาพานิชยศาสตร์มหาบัณฑิต, แผนกวิชาสถิติ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2542). คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับEQ. วารสารแนะแนว, 5 (1), 15-17 .
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2543). ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พยอม ดันติวิวัฒน์. (2532). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคุณสมบัติของสารเสพติด. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรประภา แก้วกล้า. (2534). ผลของการศึกษาจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริงต่อการลดการเสพติดและการเพิ่มความเห็นคุณค่าตนเองของผู้ถูกคุมความประพฤติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- พรรณวิภา ถาวรประเสริฐ. (2532). ผลของการใช้กลุ่มบำบัดแบบประคับประคองที่ติดต่ออัตโนมัติและการติดยาเสพติดซ้ำของผู้ป่วยที่มารักษาที่โรงพยาบาลธัญญารักษ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- พรรณวิไลย์ วิไลทอง. (2521). การเปรียบเทียบสัญญาณคะแนน เอ็ม เอ็ม พี ไอ ระหว่างเยาวชนที่คิดและไม่คิดเซ โรอื่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรรณี บุญประกอบ. (2542). อีคิวในพุทธศาสนา. วารสารพฤติกรรมศาสตร์, 5 (1), 7-13 .
- พรรณี , มนัส บุญประกอบ. (2544). การเสริมสร้างEQ. ในโรงเรียน, เอกสารประกอบการประชุมเชิงวิชาการประยุกต์เรื่องEQ. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในสหัสวรรษใหม่. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์.
- พรศิริ ชาติยานนท์ และคณะ. (2520). รายงานการวิจัยการศึกษาภาวะการติดยาเสพติดซ้ำ. กรุงเทพฯ: แผนกสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พระราชวรมณี (ประยูร ธรรมจิตโต). (2542). อีคิวในพุทธศาสนา. วารสารพฤติกรรมศาสตร์, 5 (1), 7-13.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ลาดทองใบ ภูอภิรมย์. (2530). บทบาทของครอบครัวในการป้องกันยาเสพติด. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- วัชร ทรัพย์มี. (2533). ทฤษฎีและกระบวนการในการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิลาศลักษณ์ ชวัลลสี. (2542). การพัฒนาสติปัญญาทางอารมณ์เพื่อความสำเร็จในการทำงาน. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*, 5 (17), 37 – 50.
- วีณา มิ่งเมือง. (2540). ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงต่อการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ของการเรียนต่ำ. *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- วีรวัฒน์ ปันนิตามัย. (2542). เชาว์อารมณ์ดัชนีวัดความสำเร็จในชีวิต. *วารสารแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา*, 1 (2), 15-17.
- ศูนย์ประสานงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษกองทัพเรือ. (2538). *คู่มือความรู้ทั่วไปและการดำเนินการเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ*. กรุงเทพฯ.
- สมศักดิ์ นุกุลอุดมพานิชย์ และคณะ. (2543). ประสิทธิภาพของโปรแกรมการสร้างเสริมทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการเสพยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดสุโขทัย. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*, 6 (18), 1-5.
- สายสุนีย์ สุกรเทมีย์. (2543). ศึกษาเปรียบเทียบเชาว์ปัญญากับเชาว์อารมณ์ของวิศวกร ครู พยาบาล นักร้อง และพระสงฆ์ที่ประสบความสำเร็จ. *วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*
- สำนักงานและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2540). *แนวคิดและแนวทางในการป้องกันยาเสพติด*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย, ม.ป.ป.อัสสัเนา.
- สำนักวิจัย. (2530). *พฤติกรรมและทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดของคนหนุ่มสาวไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุกัญญา ภูริยะพันธ์. (2540). การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและรายงานบุคคลทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อความมีน้ำใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยา. *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.*

- สุชาติ บัณฑิตานนท์กุล. (2519). *การเปรียบเทียบยาเสพติดให้โทษ ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กใน ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัย, สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุดฤทัย มุขวงศา. (2532). *ผลของการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงที่มีต่อนิสัย และทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภารัตน์ หนูหอม. (2543). *อิทธิพลของเขาวัวอารมณ์ที่มีต่อความเครียดและพฤติกรรมการเผชิญความเครียดของพยาบาลศึกษาเฉพาะกรณี โรงพยาบาลศิริราช*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภาพร พิสิษฐ์พัฒนา. (2543). *การสร้างแบบทดสอบวัดเขาวัวปัญญาทางอารมณ์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. (2541, กรกฎาคม). *ยุทธวิธีการพัฒนาอารมณ์ปัญญา*. *กองทุนสงเคราะห์ การศึกษา*, 8 (78), 13- 20.
- อัจรา สุขารมณ. (2542). *EQ.กับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก*. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*, 5 (17), 1- 5.
- อัมพา โชติเสถียร. (2541). *คู่มือการสร้างเสริมทักษะในการให้คำปรึกษา*. กรุงเทพฯ. วัฒนาพานิช.
- อุษณีย์ ทองสหธรรม. (2538). *ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบทฤษฎีเผชิญความเป็นจริงเพื่อลดความวิตกกังวลในการสอบ เพื่อศึกษาต่อของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนารีอนุบาลจังหวัดอุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- อุสา สุทธิสาคร. (2542). *การฝึกทักษะทางอารมณ์ (Emotional coaching)*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. เอกสารประกอบการสัมมนา.
- Abrahamsen, D. (1985). *The road to emotional maturity*. New Jersey: Prentice Hall.
- Ashforth, B.E., & Humphrey, R.H (1995). *Emotion in the workplace: A reappraisal*, *Human Relations*, 48, 97 – 125.
- Baron, R. (1997). *The Emotional Quotient Inventory (EQ – 1): Technical Manual*. Toronto, Canada: Multi – Health Systems.

- Cooper, R. K., & A. Sawaf. (1997). *Executive EQ: Emotional intelligence in leadership and organization*. New York: Grosset & Putnum.
- Damasio, A. (1994). *Descartes' error: Emotional, reason and the human brain*. New York: Grosset & Putnum.
- Ellis, A., & John M. W. (1977). *The theoretical and empirical foundation of rational-emotive therapy*. California: Brooks & Cole Publishing Company.
- Gardner, H. (1983). *Frames of mind: the theory of multiple intelligence*. New York: Basic Books.
- Gibbs, N. (1995, October). *The EQ factor*. *Time*, 9, 24 – 31.
- Goleman, D. (1995). *Emotional intelligence : Why it can matter more than IQ*. New York: Bantam Book.
- Goleman, D. (1998, November). *What makes a leader?*. *Harvard Business Review*, 76, 93 – 40.
- Goleman, D. (1998). *Working with emotional intelligence*. New York: Bantam Books.
- Greenberg, M. T., & J. L. Snell. (1997). Brain development and emotional development: The role of teaching in organizing the frontal lobe. In *Emotional development and emotional intelligence*, Salovey, P. & D. J. Sluyter. (eds.) p. 93 – 119. New York: Basic Books.
- Hein, S. (1999). Emotional intelligence. *Internet at www.egi.org*.
- Lewia, E. C. (1970). *The Psychology of Counseling*. New York: Itolt, Rinehart & Winston, Inc.
- Mayer, J. D., & Salovey, P. (1997). What is emotional intelligence?. In *Emotional development and Emotional intelligence: educational implications*. Salovey, P. & D. J. Sluyter, (eds.). p. 3-31 New York : Basic Book.
- Mayer, J. D. Salovey, P., & Caruso, D. (1997). Competing models of emotional Intelligence. In *Handbook of human intelligence*. Sternberg, R.J. (eds.). New York: Cambridge.
- Meclelland, D. C. (1973). *Testing for competence rather than for "intelligence"*. *American Psychologist*, 14-25.
- Saarni, C. (1999). *The development of emotional competence*. New York: Guilford Press.
- Salovey, P., & J. D. Mayer. (1990). *Emotional intelligence*. *Imagination, Cognition, and Personality*, 9, 185-211.
- Segal, J. (1997). *Raising your emotional intelligence: A practical guide*. New York: Owl Books.

- Seger, C.A. (1994). *Implicit learning*. Psychological bulletin, 155, 163-196.
- Sternberg, R. J. (1997). *Managerial intelligence : Why IQ isn't enough ?*. Journal of Management, 23, 475-493.
- Sternberg, R. J. (1997). *Tacit Knowledge and job success*. International handbook of selection and assessment, Chichester: Wiley & Sons.
- Thorndike, E. L. (1920). *Intelligence and its uses*. Harper's magazine, 140, 227-235.
- Weisinger, H. (1998). *Emotional intelligence at work: The untapped edge for success*. San Francisco: Jossey – Bass.